

**PROGRAMA ELECTORAL
DE LA CUP
A LES ELECCIONS
MUNICIPALS DE REUS
22/05/2011**

SUMARI

SUMARI.....	2
0. TREBALL.....	3
1. IL·LUSIÓ.....	6
2. PARTICIPACIÓ.....	8
3. TRANSPARÈNCIA.....	13
3.1 Funcionament de l'Ajuntament i de les empreses públiques.....	13
Per això, des de la CUP apostem per.....	14
3.2 Economia i treball.....	16
Per això, des de la CUP apostem per.....	20
4. COL·LECTIVITAT.....	23
Per això, des de la CUP apostem per.....	25
5. IDENTITAT.....	30
Per això, des de la CUP apostem per.....	31
6. TERRITORI	34
6.1 Model territorial i energètic.....	34
Per això, des de la CUP apostem per.....	37
6.2 Model urbà.....	41
Per això, des de la CUP apostem per.....	43
6.3 El model de mobilitat.....	44
Per això, des de la CUP apostem per.....	47
7. VITALITAT.....	48
7.1 Ciutat educadora	48
Per això, des de la CUP apostem per.....	50
7.2 Sanitat i qualitat de vida.....	53
Per això, des de la CUP apostem per.....	55
7.3 Esport i ciutat.....	57
Per això, des de la CUP apostem per.....	58
8. MOBILITZACIÓ	60

0. TREBALL

L'any 2007, un grup de persones provinents de diferents entitats del teixit associatiu de la ciutat, i moltes d'elles militants de l'Esquerra Independentista, s'aplegaren per fundar la Candidatura d'Unitat Popular a la ciutat.

Des de la restauració de les eleccions municipals, la ciutat ha estat governada pel PSC-PSOE i, darrerament, conjuntament amb ERC i ICV-EUiA, presentant-se com un govern d'«esquerres i catalanistes». Però, a la pràctica, hem vist com la ciutat de Reus s'ha convertit un model paradigmàtic de la privatització i l'externalització dels serveis, creant, any rere any, un grup d'empreses –INNOVA– que és qui realment està definint actualment com es gestionen els serveis públics i determinant quin ha de ser el futur de la nostra ciutat.

Davant d'aquesta realitat, la CUP representa un instrument al servei de la ciutadania per a crear un model realment d'esquerres i clarament independentista, que representi una onada d'aire fresc a l'Ajuntament i acabi amb la connivència entre govern i oposició de dretes en els temes importants que afecten la ciutat. Una eina que serveixi per a dur la veu de la ciutadania a l'Ajuntament i que plantegi una alternativa real de ciutat.

Creiem que la CUP és l'únic instrument que ho pot fer possible, ja que la seva filosofia de candidatura –i no de partit polític– té la capacitat d'aglutinar diferents opinions i formes d'entendre la política, però totes elles comparteixin una visió de la política com un instrument al servei de les persones i no com una sortida professional i un instrument que es dediqui a ocupar quotes de poder i a exercir de lobby.

És per això que totes les persones que participem a la CUP ho fem d'una forma desinteressada, perquè el nostre objectiu és transformar la ciutat i la societat en què vivim. I no pretenem esdevenir polítics professionals, sinó, simplement, exercir el nostre dret com a ciutadans i ciutadanes per a construir un model de ciutat que ens permeti viure d'una forma més justa i equitativa.

Durant aquests quatre anys la CUP ha treballat per crear una candidatura que englobi al màxim de sectors possibles de la ciutadania, que pugui actuar com a portaveu no sols dels i les treballadores, sinó també del conjunt de moviments socials, entitats i associacions de la ciutat. És per aquesta raó que hem estat, estem i estarem treballant colze a colze amb les entitats de la ciutat, denunciant la privatització de l'Ajuntament, la manca de participació, l'especulació immobiliària, les retallades laborals i socials, el model urbanístic insostenible... I ho hem fet, ho fem i ho farem en tots els llocs on sigui possible, partint del treball al carrer i amb l'objectiu de fer-ho també al saló de plens de l'Ajuntament.

Durant aquests quatre anys hem pogut fer un treball d'anàlisi de la ciutat, però no des d'un despatx, sinó a partir de la nostra tasca diària. Ens hem adonat de les mancances que té actualment la nostra ciutat i, sobretot, ens hem trobat amb un Ajuntament que viu d'esquenes a la ciutat, que obvia la voluntat i l'opinió de la majoria de la ciutadania. I el que és més greu, un Ajuntament en què tots els partits polítics defensen un mateix model de ciutat.

Per aquest motiu, des de la Candidatura d'Unitat Popular hem posat molts esforços en la redacció del document que teniu a les vostres mans. Perquè aquest és la base del model de ciutat que pretenem construir entre tots i totes.

És per això que la redacció d'aquest programa no és fruit d'un grup de científics que tenen una recepta màgica per acabar amb tots els problemes estructurals i endèmics de la ciutat. Aquest programa parteix del treball realitzat durant quatre anys no sols des de la CUP, sinó amb la contribució d'un gran nombre d'entitats de la ciutat i de desenes de persones de diferents àmbits amb qui hem pogut conversar, debatre i treballar conjuntament en diferents iniciatives.

La redacció d'aquest programa també parteix de les trobades «Participar per transformar» que realitzarem en diferents espais de la ciutat durant el mes de febrer i març. De les aportacions que hem rebut de forma personal –o anònima– a través dels

nostres diferents canals de participació (correu electrònic, facebook, pàgina web...). I de les desenes de reunions que hem mantingut amb diferents persones que, essent de la nostra ciutat o no, comparteixen amb nosaltres un model d'Ajuntament que no es limiti a gestionar el que ja hi ha, sinó que té per objectiu començar a construir des d'ara mateix un model alternatiu de ciutat que tingui en compte la participació dels i les ciutadanes i que exerceixi com a instrument polític de la ciutadania en lloc de viure d'esquenes a ella.

El mateix procés hem seguit per a elaborar una llista electoral que fos representativa d'aquestes formes de fer i d'aquest dinamisme activista, social, cultural i polític que ens caracteritza. Més de trenta persones –i més que n'han quedat fora– han volgut fer públic el suport a la Candidatura d'Unitat Popular comproment-se a formar part de la llista electoral. Una llista que fou aprovada al mes de febrer per un centenar de persones, en una assemblea oberta a tota la ciutadania. I ho vam fer així perquè la naturalesa de la CUP no és la d'un grup reduït directiu que imposa uns programes, unes llistes, unes estratègies..., sinó que és la d'una plataforma oberta a tothom, amb dret a veu i a vot, i que actua segons uns criteris comuns i compartits que trobareu reproduïts en les pàgines que segueixen.

1. IL·LUSIÓ

La CUP és una candidatura assembleària i municipalista, impulsada pel conjunt de l'Esquerra Independentista, que pretén aglutinar el conjunt de les classes populars reusenques per a construir des de la ciutat la independència i el socialisme en el marc dels Països Catalans, i per a realitzar una transformació radicalment democràtica dels ajuntaments.

Creiem que la independència dels Països Catalans és l'única opció que pot permetre la construcció d'un model de societat i poble que respongui als interessos de les classes populars. És l'única forma perquè puguem desenvolupar els nostres drets com a poble i construir un món més just i solidari.

Som socialistes perquè som radicalment democràtics. El socialisme és l'únic model socioeconòmic que permet la participació de tota la ciutadania en igualtat de condicions en la construcció d'una societat més justa i igualitària. El socialisme és l'únic model que pot permetre que els Països Catalans siguin realment un poble independent i la cooperació entre tots els països del món.

Al segle XXI, defensar el socialisme també implica abraçar el feminisme, no com un moviment buit de contingut que aspira a que les dones ocupin llocs de poder, sinó com un moviment que aposta per una igualtat efectiva de gènere mitjançant l'abolició del sistema patriarcal i la creació d'espais autònoms d'autoorganització per part de les dones treballadores.

Igualment, implica la promoció de l'ecologisme, però no com un moviment que s'oposa al progrés de la societat o que posa pedaços a un sistema que està acabant amb el nostre territori. No volem crear zones verdes sobre els camps conreats. No volem posar bombetes de baix consum en cases que reben energia nuclear. No volem dosificar l'aigua que ens arriba de l'Ebre. Volem crear un nou model de desenvolupament

urbanístic i de benestar social que es trobi realment en equilibri amb el nostre territori i el nostre patrimoni natural.

I, sobretot, implica una absoluta transparència i un veritable protagonisme de la ciutadania amb la presa de decisions que ens afecten a tots i totes. Cal arrencar des d'avui mateix un procés de revolució dels valors i les idees que pugui fer possible construir l'alternativa política des de la Unitat Popular.

No ens presentem a les eleccions per a aconseguir quotes de poder ni constituir un lobby, sinó per a construir un poder popular i una hegemonia que ens permetin crear un nou model de ciutat. Per a aconseguir aquest objectiu no n'hi haurà prou amb presentar-se ara a les eleccions, sinó que aquest només és un primer pas.

L'objectiu de la CUP és ocupar l'alcaldia de la ciutat. Però tant si aconseguim en aquesta ocasió representació com no, l'objectiu continua essent el mateix i, per tant, continuarem treballant fins a aconseguir-ho, ja sigui en l'àmbit institucional o al carrer com hem fet sempre, i continuarem fent, amb el conjunt de persones, col·lectius i organitzacions que conformen el projecte d'Unitat Popular.

La CUP es presenta com a garantia per a fer front a l'«oasi reusenc» que es viu a l'Ajuntament. Cal construir una oposició real i constructiva i una alternativa al model hegemònic i compartit per tots els partits polítics presents a l'Ajuntament. Aquest ha de ser el primer pas per a poder començar un nou projecte de ciutat que anem definint entre tots i totes a mesura que puguem anar desenvolupant aquest ambició, però necessari, projecte.

2. PARTICIPACIÓ

La participació de la ciutadania en la presa de decisions públiques és una de les principals assignatures pendents de l'Ajuntament de Reus, ja que la manca de voluntat política dels partits que han governat el Consistori no ha permès ni crear estructures ni els mecanismes que els propis reglaments de participació estableixen des dels anys vuitanta, una situació que podríem qualificar com de dèficit democràtic.

A més d'aquesta manca de voluntat política, les polítiques de participació que ha endegat l'Ajuntament han estat merament de caràcter informatiu i/o consultiu, sense tenir un poder vinculant. I en la majoria d'ocasions, aquest procés s'ha celebrat un cop els projectes a debat ja estaven dissenyats i quasi pressupostats.

Hi ha hagut intents tímids per part del Consistori de crear òrgans estables de participació, com ara el Consell de Festa Major i de Joventut, però en la majoria d'aquests casos aquests consells no han funcionat a causa de la manca de poder de decisió que els limitava, així com perquè estaven condicionats per la regidoria corresponent. Per contra, el teixit associatiu sí que ha aconseguit, mitjançant la lluita, que l'Ajuntament creï òrgans de participació en l'organització d'actes públics, com la diada de Sant Jordi.

Un altre factor a tenir en compte és l'absència d'informació ciutadana. Actualment, la ciutadania desconeix el que succeeix en el dia a dia del Consistori. La ineficàcia d'alguns canals de comunicació, la insuficiència d'aquests, la utilització propagandística d'alguns mitjans públics, així com l'opacitat de tota aquella informació de caràcter intern de l'Ajuntament, són algunes causes d'aquesta situació. Si no hi ha informació directa i objectiva sobre allò que succeeix a l'Ajuntament, no hi pot haver participació per part de la ciutadania, sinó un allunyament que es tradueix en abstencionisme i indiferència.

L'actual estructuració i les dinàmiques de funcionament del Consistori, burocratitzades i externalitzades, són una altra causa estructural de la inexistència de participació a l'Ajuntament. La burocràcia en dificulta l'accés i la comunicació entre la ciutadania i el Consistori. I, l'externalització en la gestió dels serveis públics impedeix directament l'accés a la informació i la possibilitat que la ciutadania pugui participar en la gestió d'aquests.

Aquesta manca de voluntat política, així com les dinàmiques de funcionament burocratitzades del Consistori i la manca d'informació ciutadana, han provocat un allunyament de la ciutadania vers la política municipal, la qual s'evidencia amb la manca de coneixement per part de la ciutadania del funcionament del Consistori i de les polítiques públiques que aquest desenvolupa.

Enfront d'aquest model opac i allunyat de la ciutadania, la Candidatura d'Unitat Popular té com a un dels seus objectius principals el d'involucrar la ciutadania en la política municipal. És més, la pròpia CUP està formada per ciutadans i ciutadanes de Reus que, rebutjant l'etiqueta de «polítics professionals» o de «gestors», pretenem democratitzar les institucions per posar-les al servei de la pròpia ciutadania.

En aquesta direcció, cal un compromís polític ferm per part dels i les representants municipals en el foment de la participació ciutadana, que s'ha de traduir en propostes concretes i amb l'horitzó de construir una democràcia participativa i directa en la qual la ciutadania exerceixi la seva sobirania.

Des de la Candidatura d'Unitat Popular prenem aquest compromís i mostrem la nostra voluntat política per a fer de l'Ajuntament un autèntic òrgan de representació dels interessos de la ciutadania.

Per això, des de la CUP apostem per:

1. **El foment de la pedagogia de la participació ciutadana**, amb l'objectiu de promoure una ciutadania activa, crítica i participativa que s'involucri en la construcció de la nostra ciutat.
2. **La reformulació i ampliació dels canals de comunicació municipals** per a establir canals d'informació directes i recíprocs amb la ciutadania, utilitzant les noves tecnologies, així com redefinint la funció de Canal Reus TV i *El Mercadal*.
3. **La participació ciutadana en totes les àrees de l'Ajuntament**, i no només en algunes regidories o consells. Per això cal reformar el Reglament Orgànic de l'Ajuntament i el Reglament de Participació, per a crear mecanismes de participació a totes les regidories i als plens de l'Ajuntament que permetin una participació efectiva en la política municipal.
4. **L'Ajuntament és la institució més propera a la ciutadania**. Per aquest motiu és molt important impulsar processos de participació ciutadana accessibles a tothom. L'Ajuntament posarà en marxa una plataforma interactiva on tots els veïns empadronats al poble tindran dret a:
 - Exposar les seves idees i propostes de millora del poble i que aquestes tinguin caràcter vinculant.
 - Debatre les propostes ja exposades. L'Ajuntament, a més, utilitzarà aquesta plataforma de manera sistemàtica per a demanar l'opinió de tots els veïns que ho desitgin, ja sigui per mitjà d'enquestes o votacions.
5. **La democràcia directa**, perquè el ciutadà té el dret a decidir en tots els àmbits del consistori i que el puguin afectar (urbanisme, pressupostos, etc.). Per això, cal reformar el Reglament Orgànic de l'Ajuntament i el reglament de participació, i crear els mecanismes necessaris per a la seva aplicació. L'Ajuntament ha de respectar la decisió democràtica i, per tant, tota resolució ha de ser de caràcter vinculant.

6. **La participació en totes les fases dels projectes.** En aquest sentit, la ciutadania no només té dret a decidir els projectes, sinó que també ha de poder decidir les adjudicacions que se'n derivin, així com dur el control de tot el procés i el resultat final.
7. **Potenciar el teixit associatiu i l'autoorganització popular,** fomentant així les estructures de participació existents i que la ciutadania s'organitzi per a defensar els seus interessos, tot dotant-les de recursos econòmics, materials i d'infraestructures, així com fomentant la coordinació local i sectorial entre els diferents agents socials.
8. **La descentralització de l'Ajuntament i el seu apropament a la ciutadania,** reduint la burocràcia i creant canals de comunicació i participació directes, com, per exemple, l'ajuntament, els alcaldes i els consells de barri.
9. **La retransmissió de les sessions plenàries en directe a la xarxa** per tal que tots els veïns puguin estar al corrent, en temps real, del que s'està decidint al seu municipi. Aquestes gravacions també es podran consultar a posteriori.
10. **Que els plens municipals han de ser un reflex i alhora un exemple de la participació ciutadana.** Per tal de facilitar l'acció dels ciutadans en la vida plenària:
 - Les preguntes hauran de ser acceptades per la Junta de Portaveus en tots els casos, exceptuant aquelles que no tinguin res a veure amb la vida municipal o l'interès comú. Existirà l'opció a la contrarèplica de la part preguntant.
 - Alcaldia s'haurà de fer seves les mocions que els ciutadans i/o col·lectius sense representació al ple presentin per a ser debatudes pels grups municipals en les sessions plenàries, seguint el mateix criteri marcat en l'anterior paràgraf.

11. **Donar suport i fomentar projectes de l'àmbit tecnològic de base ciutadana, com la xarxa Guifi.net.** Aquestes xarxes pretenen facilitar la comunicació entre els ciutadans a través d'una intranet.

12. **S'ha d'eradicar l'escletxa digital.** L'accés a Internet ha de ser un servei públic universal amb reconeixement de servei bàsic. Garantirem un servei mínim d'accés a la xarxa que permeti la participació ciutadana, la transparència de l'administració i les gestions mitjançant la finestra única.

3. TRANSPARÈNCIA

3.1 Funcionament de l'Ajuntament i de les empreses públiques

L'estructura i el funcionament de l'Ajuntament de Reus s'assemblen, actualment, més als d'una empresa privada que als d'una institució pública. L'externalització progressiva de la gestió dels serveis públics –seguint el model neoliberal dominant- ha representat la creació d'un gran grup i un gran volum d'empreses, que si bé el capital és públic –és de la ciutadania– la seva gestió és privada i, per tant, segueix uns criteris economicistes, en lloc de cercar el benestar de la ciutadania.

Aquest fenomen no és particular de la nostra ciutat, però sí que la nostra ciutat és, malauradament, un dels municipis on aquest model s'ha desenvolupat amb un major grau i on l'entramat empresarial generat supera ciutats amb un població molt més gran que la nostra.

Aquest model té conseqüències múltiples. En l'àmbit laboral, les condicions laborals es regeixen per la normativa de l'empresa privada: augmenta la subcontractació d'empreses, la precarietat laboral...; els criteris de funcionament no són els d'un servei públic, sinó els d'una empresa privada i, per tant, el que prima no és el benestar ciutadà, sinó la maximització dels beneficis. Igualment, els processos de contractació dels treballadors i treballadores, els moviments de capital, els sous dels directius i directives no són d'informació pública.

Tenint present que més de la meitat dels diners que recapta l'Ajuntament es destina a capitalitzar aquestes empreses públiques de gestió privada, amb les particularitats que això comporta, ens trobem davant d'una situació en què la ciutadania no té capacitat de control ni informació sobre com es gestionen els diners que paga amb els seus impostos.

No és estrany, doncs, que quan surten publicats informes sobre la transparència als ajuntaments, el de la nostra ciutat sempre figuri com un dels menys transparents del Principat o, fins i tot, de l'Estat.

Des de la Candidatura d'Unitat Popular apostem per una màxima transparència de les institucions públiques com una eina per apropar la política municipal a la ciutadania i garantir una gestió eficaç i eficient dels recursos. Creiem que és imprescindible recuperar la gestió dels serveis públics, així com millorar la informació i els instruments de control de l'administració per a garantir-ne la seva transparència.

Per això, des de la CUP apostem per:

1. **La remunicipalització dels serveis públics.** Cal una municipalització plena dels serveis que, en l'actualitat, l'Ajuntament ofereix en règim de concessió. La municipalització implica un control absolut de l'Ajuntament sobre els preus que s'apliquen –i, per tant, la possibilitat de l'abaratiment mitjançant la pressió social (la qual cosa significa que tothom en pot fer ús independentment dels seus ingressos)– i la illora de les condicions de treball per als professionals que hi treballen. A més, els beneficis econòmics que anteriorment es quedava l'empresa concessionària, ara són recaptats en la seva totalitat per l'administració pública.
2. **Defensar que el ple adopti el compromís de no externalitzar ni privatitzar els serveis públics municipals.** Entenem que cal revertir les concessions de serveis públics i dur a terme una municipalització cedint aquests serveis, preferentment, com a cooperativa als treballadors/ores que hi desenvolupin la seva activitat laboral. Cal entendre que el criteri d'un servei públic mai ha d'ésser el de l'obtenció de beneficis, sinó el de donar un servei a la ciutat.
3. **L'accés a la informació pública,** perquè tot ciutadà i ciutadana pugui exercir el seu dret a accedir a totes les informacions públiques de la ciutat.

4. **La publicitació i accessibilitat als sous dels treballadors i treballadores de l'Ajuntament**, perquè tota la ciutadania sàpiga quant cobra cadascun i cadascuna de les treballadores públiques, en la seva totalitat.
5. **La reducció del desequilibri salarial a l'Ajuntament**, perquè cal limitar quin és el salari mínim i quin el màxim i reduir les diferències entre els diferents nivells de sous.
6. **La finalització de la contractació d'empreses privades que realitzin contractes precaris als seus treballadors i treballadores**, perquè cal garantir els drets laborals dels i les treballadores de l'Ajuntament, siguin funcionaris o tinguin una altra categoria laboral o pertanyin a empreses privades que subcontracti l'Ajuntament, incloent-ho com a condició en la licitació.
7. **La despolitització i la dotació de major poder a la sindicatura de greuges**, perquè cal crear un consell independent que realment tingui poder per controlar l'acció de l'administració i que aquest sigui escollit directament per la ciutadania mitjançant unes eleccions.
8. **Donar el màxim d'informació a la ciutadania sobre INNOVA** a partir de la que se n'extregui de la participació dels nostres representants municipals.
9. **No cobrar per assistir als consells directius de les empreses públiques** i destinar aquests diners a projectes socials i culturals que beneficiïn la nostra ciutat.
10. **No cobrar més de 1.282,00 € a l'Ajuntament** per cada representant municipal o treballador del grup municipal de la CUP, ja que creiem que és el sou mínim que hauria de cobrar tot i tota treballadora i correspon al doble del salari mínim interprofessional. El sobrant serà retornat a la ciutadania de manera pública i transparent.

11. **Defensar la utilització del programari lliure als ordinadors del consistori.**
Ho comptarem com a valor afegit en el cas de concursos i licitacions.
12. **Incidir en la importància de la seguretat de les dades personals dels ciutadans per part de l'Administració.** Garantir que el programari utilitzat pel consistori sigui auditable (Amb el programari privatiu no es té accés al codi font i, per tant, no se sap el que el programa fa amb les dades personals ni si són utilitzades per tercers).
13. **Permetre l'accés lliure, simple i gratuït i amb transparència** als ajuntaments, tant en el vessant administratiu com de qualsevol informació i documentació generada per projectes pagats amb diners públics i altres moviments econòmics, sempre respectant la protecció de dades personals.
14. **Finestreta única:** El ciutadà ha de poder posar-se en contacte amb l'administració pública per mitjà d'un portal segur que faciliti qualsevol gestió entre el ciutadà i qualsevol administració pública de manera centralitzada, proporcionant-li tota la informació i documentació necessària per a dur-les a terme i prioritzant els formats digitals per tal de reduir despeses.
15. **Reclamar l'import del cànon digital** que s'ha cobrat i es cobri a qualsevol dels equipaments municipals, com ara el propi Ajuntament, ràdios i televisions, i que s'ha de retornar segons sentència del Tribunal Europeu de Justícia.

3.2 Economia i treball

La crisi actual és el resultat del col·lapse d'un model basat en donar més i més crèdit a una classe treballadora que veia com els seus salaris reals es reduïen i que només a través del crèdit podia mantenir els nivells de consum proposats pel sistema capitalista. L'esclat de la bombolla financera ha agreujat aquesta situació i ha provocat el «tancament de l'aixeta» del finançament a les empreses i als particulars per part dels

bancs i caixes, provocant, de retruc, la davallada del consum. A més, cal sumar-hi una dependència energètica cada cop més gran, una depredació de la terra que no contempla el creixement sostenible i un consumisme desaforat promogut per instàncies empresarials i governamentals.

A aquesta situació de crisi econòmica i financera, també cal sumar-hi una crisi social. Actualment estem patint l'agressió més important al dret dels treballadors. Des de fa alguns anys, grans empreses, estats i administracions públiques, regides pels criteris neoliberal, intenten desmuntar les fites aconseguides al llarg de més de 150 anys de lluites en defensa dels drets dels treballadors.

Primer, redueixen la plantilla de les empreses al mínim a través d'externalitzacions i de l'amortització dels llocs de treball; després, intenten dividir la poca plantilla que queda amb la negociació separada de les condicions de treball per departaments o bé individualment, de manera que fa néixer sentiments corporativistes; i, per últim, desarmen els agents negociadors mitjançant la dependència governamental i empresarial dels sindicats i la utilització de l'amenaça de la deslocalització de les empreses si no es negocia a la baixa.

Així doncs, en lloc de superar l'etapa del dret al treball i assolir cotes més grans de protecció social i garanties laborals, ens trobem, en l'actualitat, amb la destrucció de les condicions existents.

I quines han estat la mesures del govern davant d'aquesta situació de crisi? La intervenció de diner públic més important de la història, no per a salvar els més pobres, sinó per a rescatar el sistema financer que ha causat aquesta crisi i els que tenien el control de les finances.

En aquest context, avui, en tots els sectors econòmics dels Països Catalans s'està destruint ocupació, i Reus no n'és pas cap excepció. Hem passat de 3.845 aturats el 2007 als 9.935 aquest passat 2010, el que suposa pràcticament triplicar l'índex d'atur en quatre anys.

Aquest augment de l'atur ha incrementat la demanda de serveis socials, els quals ja eren precaris abans d'iniciar-se la crisi i actualment es troben col·lapsats. Tant el precari

finançament autonòmic com local en tenen bona part de la culpa, i també la manca de voluntat política de tenir uns serveis socials dignes.

La crisi, per tant, l'acaben pagant els treballadors i les treballadores amb atur i repressió directa i indirecta, perquè les ajudes per al salvament de la banca van en detriment de la resta de despeses, entre elles les socials. Aquestes mesures, a més, s'hauran de pagar amb l'emissió de més deute públic, un pagament que hipotecarà encara més la despesa social del futur.

Des de la Candidatura d'Unitat Popular apostem per la transformació de l'ordre econòmic mundial actual com a única via per a posar fi a les desigualtats generades per un sistema capitalista cada cop més agressiu que necessita de les desigualtats entre pobres i rics per tal de mantenir grans acumulacions de capitals en mans d'una minoria.

Cal reprendre la noció autèntica de ciutadania com a subjectes actius i actives de drets i deures envers la societat, cercar solucions transformadores com programes universals de benestar social, tributació progressiva, polítiques macroeconòmiques per a la creació de condicions de plena ocupació i un sector públic sòlid. Ara bé, per a aconseguir una vertadera transformació no només es necessari un canvi de les estructures, sinó també de les relacions humanes basades en una ètica justa que promogui la reciprocitat i la solidaritat a través del reconeixement de l'altre i de la pluralitat de subjectes i gèneres. El repte social és incorporar la idea que la **igualtat és una condició per a la llibertat** i, per tant, cal ser coherent també en el repartiment dels beneficis de l'activitat humana per tal d'evitar els problemes de la desigualtat.

En aquest sentit, cal superar l'actual concepció que redueix la ciutadania i els seus drets a simples usuaris d'uns serveis personals; per a fer-ho cal deixar de tractar-nos com a usuaris per a situar la ciutadania com a subjecte de drets més enllà de la seva edat, classe social, gènere i procedència.

Així doncs, com a objectiu final cal iniciar el camí per a consolidar una economia al servei d'una societat sostenible que ens permeti a totes i tots accedir i autogestionar els diners públics.

Des de la CUP creiem que no hi pot haver un marc de relacions laborals veritablement just en un model econòmic capitalista i que és del tot imprescindible encetar la via cap al socialisme a partir de la nostra capacitat d'incidència en les classes populars des del municipalisme.

El camí cap a la transformació social ha de constar de passos fermes en diversos aspectes, com ara:

a) Defensa de l'autonomia obrera i lluita contra la precarització

Hem de donar un decidit suport al cooperativisme i a l'economia social, i prioritzar les cooperatives i altres formes organitzatives d'economia social més justa, en tots els aspectes. Per exemple, hem d'apostar per donar-los preferència en les institucions en l'obtenció d'ajuts, en la cessió de locals públics o en la subcontractació de serveis, i, des de l'àmbit institucional, cal facilitar-los publicitat gratuïta en els mitjans de comunicació i presència preferent en fires, trobades, etc., organitzades pels diferents estaments institucionals. També caldria avaluar la possibilitat de creació de cooperatives dirigides pels treballadors en l'àmbit municipal.

Tota empresa amb amenaça de tancament, deslocalització o ERO possibilitarà la seva cessió en usdefruit al col·lectiu de treballadors i treballadores disposat a fer-se'n càrrec de la seva viabilitat i producció, amb ajuda pública per al seu reflatament i assessorament.

Cal la derogació de la legislació que permet l'acomiadament lliure i l'abolició dels expedients de regulació d'ocupació, la subcontractació, els contractes temporals i les ETT, així com la reducció de la jornada laboral a 35 hores sense disminució salarial.

Per a assolir tots aquests canvis s'ha de potenciar un model productiu d'acord amb el cobriment de necessitats i no la maximització dels beneficis. S'ha de promoure l'autogestió com a mitjà i fi en l'economia i en la societat, com a garantia dels drets socials, en comptes de l'especulació i del creixement econòmic.

b) Suport a les organitzacions transformadores

Des de la CUP fem pinya amb totes aquelles organitzacions sindicals compromeses en una transformació social real, i cal donar suport a aquelles iniciatives sorgides de les classes populars i de col·lectius de treballadors i treballadores que s'autoorganitzin i lluitin per aquests objectius.

Això vol dir participar i impulsar plataformes comarcals o territorials contra la crisi, estendre la idea que aquesta és una crisi sistèmica i no merament econòmica, solidaritzar-nos amb qui més pateix la crisi, fomentar el suport mutu, donar suport a les mobilitzacions fetes al territori i fer xarxa en aquestes taules amb sindicats, associacions de veïns, assemblees d'aturats...

També cal impulsar les taules municipals anticrisi, les quals farien una doble funció: d'observatori de la crisi al municipi i de generadores de propostes de mesures que assumeixi l'Ajuntament. En formarien part els grups municipals, els sindicats, les associacions de comerciants, les de veïns i les de petites i mitjanes empreses, les altres associacions que treballen en l'àmbit dels serveis social, etc. L'objectiu és que les mesures anticrisi preses pels ajuntaments no siguin fetes només pels grups polítics, sinó que hi participin altres agents implicats.

Per això, des de la CUP apostem per:

1. **L'ssumpció d'un paper actiu de defensa dels treballadors i de les treballadores:** l'Ajuntament ha de defensar la permanència de les activitats industrials susceptibles de deslocalització, encara que no siguin rendibles, amb l'estudi i l'oferiment suport públic davant les vies alternatives de continuació de l'activitat que comptin amb la participació activa dels treballadors i de les treballadores.
2. **Lluitar contra la temporalitat:** l'Ajuntament ha d'assumir com a pròpia la lluita per acabar amb la temporalitat dins la contractació que efectua el propi ens local mitjançant la signatura del compromís per l'estabilitat, que s'hauria d'exigir a les empreses que es subcontractin com a primera condició a complir i

una clàusula d'estabilitat a establir per aquelles empreses que participin en els diferents concursos impulsats per l'ens municipal.

3. **Promoure les cooperatives:** cal que l'Ajuntament prioritzi les cooperatives i altres formes organitzatives d'economia social a través de la preferència en l'obtenció d'ajuts, cessió de locals, subcontractació de serveis al propi ens local, publicitat gratuïta als mitjans públics i presència en fires.
4. **Desplegar una política d'hisenda municipal basada en la justícia distributiva:** cal una tributació progressiva. Per tal de finançar les mesures per la igualtat social i d'urgència pels casos que sobrevindran en els propers mesos, cal que l'Ajuntament disposi de fons per a continuar duent a terme la seva funció social redistributiva; per tant, des de la CUP apostem per augmentar els impostos a totes aquelles empreses i particulars que més guanyen i han guanyat, a través d'impostos més o menys progressius com l'IBI, etc.
5. **Iniciar les activitats productives d'inserció:** s'han d'impulsar, per exemple, els horts comunitaris per part de persones amb risc d'exclusió, monitoritzades i formades per part de tècnics de l'Ajuntament.
6. **Ajudar els treballadors autònoms** per tal que aquests puguin accedir als fons necessaris per a continuar desenvolupant la seva activitat. L'Ajuntament ha d'intervenir activament en els tràmits necessaris amb l'entitat bancària, negociant crèdits nous i oferint-los garanties. Caldrà que l'ens municipal estableixi un protocol amb aquests treballadors per a aquests tràmits.
7. **Redistribuir els ingressos de l'Ajuntament:** cal que l'Ajuntament, en base als ingressos obtinguts, prioritzi essencialment aquelles despeses de caràcter netament social i doti els serveis públics dels fons necessaris encara que això signifiqui l'aturada d'obres o inversions d'algun altre tipus.

8. **Suprimir o rebaixar les taxes sobre serveis essencials** perquè són ingressos que no tenen en compte la renda dels ciutadans i ciutadanes i, per tant, tenen una afectació més gran a qui menys té. En qualsevol cas, es podrien establir sistemes de descomptes en funció de la renda.
9. **Suprimir determinats serveis que no siguin essencials**, o gravar-los fortament a través de taxes.
10. **Augmentar els criteris progressius dels impostos municipals**: impost de béns immobles, impost de circulació de vehicles, etc. Cal una tributació progressiva. Per tal de finançar les mesures per la igualtat social i d'urgència pels casos que sobrevindran en els propers temps, cal que l'Ajuntament disposi de fons per a continuar duent a terme la seva funció social redistributiva. Per tant, des de la CUP apostem per augmentar els impostos a totes aquelles empreses i particulars que més guanyen i han guanyat a través d'impostos més o menys progressius.
11. **Imposar un recàrrec a l'IBI dels habitatges desocupats**. Aplicar descomptes i exempcions de taxes i impostos municipals a les persones desocupades que no cobrin prestació de desocupació o a les que cobrin una prestació baixa o assistencial.
12. **Incrementar la despesa social**. Cal un augment dels recursos municipals destinats a educació i sanitat i per a destinar-los a la intervenció directa en els col·lectius més desfavorits.
13. **Participació ciutadana en matèria de pressupostos**. Per a poder fer pressupostos participatius cal identificar molt bé l'àmbit que es sotmetrà a discussió, poder garantir el finançament de les opcions que sorgeixin, vetllar perquè lobbys organitzats, que tampoc són representatius, no segrestin l'espai de participació.

4. COL·LECTIVITAT

La CUP, com a organització socialista, pretén transformar la societat. Una vertadera transformació passa no només pel canvi de les estructures, sinó també de les relacions humanes basades en una ètica justa que promogui la reciprocitat i la solidaritat a través del reconeixement de l'altre i de la pluralitat de subjectes i gèneres. La justícia està estretament lligada a la superació de la subordinació, al mateix temps que resta fortament vinculada a la idea de llibertat i igualtat, i, en conseqüència, a la demanda de reconeixement. El repte social és incorporar la idea que la igualtat és una condició per a la llibertat i, per tant, cal ser coherents també en el repartiment dels beneficis de l'activitat humana per a evitar els problemes de la desigualtat.

En aquest sentit, cal superar l'actual concepció emprada pels successius governs municipals que redueix la ciutadania i els seus drets a simples usuaris d'uns serveis personals, basant l'acció municipal en l'assistencialisme vers determinats col·lectius en lloc d'encarar el repte de garantir la igualtat efectiva entre tots els ciutadans i ciutadanes, deixant de tractar-nos com a usuaris o persones tractades. Cal situar la ciutadania com a subjecte de drets i deures més enllà de la seva edat, classe social, gènere i procedència. En la mesura que l'acció social municipal se situï en aquestes coordenades, tots els col·lectius es veuran atesos perquè les iniciatives s'adreçaran a totes les persones per igual.

L'arribada de persones procedents d'altres països s'ha de tenir en consideració perquè és un factor important que, com d'altres, influeix en l'economia local, en les necessitats socials, en el pluralisme cultural i religiós, en la prestació dels serveis públics i en qüestions relacionades amb la percepció de la ciutat que provoca aquesta nova composició social. Aquesta nova realitat sovint es viu amb inquietud, fruit de la dificultat per assimilar els canvis i, sobretot, perquè s'afegeix a situacions socioeconòmiques insatisfactòries que ja existien prèviament a les nostres viles i ciutats. Aquests elements estan essent utilitzats per l'extrema dreta i el populisme per tal de fer-se un forat en la nostra societat, especialment entre les classes més desfavorides. La

CUP ha de fer front a aquesta situació amb responsabilitat però amb fermesa, combatent la utilització del fet migratori per l'extrema dreta i el populisme.

Cal tenir en compte, d'altra banda, que tot i que les competències quant a immigració són estatals i autonòmiques. és l'administració local la que rep el major impacte, ja que és la que ha de resoldre en primera instància les demandes plantejades per la població immigrada. L'Ajuntament ha esdevingut l'administració gestora del fenomen migratori, ja que, a part de la política municipal de recepció i acollida, els ajuntaments són els principals agents en la gestió dels processos d'integració; i no s'ha d'oblidar que els ajuntaments han de fer front a la prestació de serveis sense tenir les competències expresses ni els recursos suficients.

Un altre factor que s'ha de tenir en consideració és la lluita contra el patriarcat. Si bé s'han fet avenços en els últims temps, encara queda molt de camí per recórrer. El patriarcat i el masclisme són fets estructurals que ens cal eradicar si volem una transformació social real per a tota la ciutadania. Tot i que la CUP treballa aquest tema de manera transversal, és imprescindible dedicar-li especial atenció per a no caure en la invisibilització. També cal afegir que el patriarcat discrimina per raó de gènere, sexe i opció sexual.

Cal destacar també en l'apartat de l'associacionisme les traves que es posen des de l'Ajuntament de Reus per a la realització de les activitats, burocràcia, absència d'ajuts tant logístics com econòmics, i través en la cessió d'espais i en els requeriments d'ús d'aquests.

En aquest sentit, l'espai públic ha deixat de ser un espai d'oportunitat per a la col·lectivitat, els seus administradors semblen considerar-lo exclusivament com un espai problemàtic i les seves accions van dirigides a buidar-lo i prevenir qualsevol problema, limitant així tot tipus d'activitat espontània o organitzada dels ciutadans. Tot queda sota control i en alguns casos aquest control esdevé casi policial.

Per això, des de la CUP apostem per:

1. **Consolidar la despesa en partides socials** de cara a garantir el màxim nivell de benestar social en la ciutadania.
2. **Establir un mínim del 0,7% del pressupost municipal per a polítiques d'ajuts al quart món**, ja sigui directament o a través d'entitats que treballen directament amb aquests col·lectius.
3. **Mantenir el 0,7% del pressupost municipal en solidaritat i cooperació amb el tercer món** a través del Consell de Cooperació.
4. **Intervenir en l'educació per a fomentar la solidaritat** com a mesura educadora per a conèixer altres realitats més desfavorables.
5. **Desenvolupar polítiques socials destinades als col·lectius més desfavorits:** compromís de suport públic als agents socials que treballen en aquest àmbit d'actuació a nivell social (consolidació dels menjadors socials i dels albergs per a persones sense lloc de pernoctació, etc.).
6. **Instaurar la gratuïtat de serveis públics** (transport públic, activitats participatives, cursos) per a persones socialment desfavorides, com ara discapacitats, vídues i aturats.
7. **Crear un mapa de necessitats d'inclusió social a la ciutat**, en les seves variants, de cara a l'establiment de serveis socials de proximitat que afavoreixin l'arrelament a l'entorn més proper.
8. **Promoure la jubilació activa dels ciutadans de Reus** amb el suport a associacions i activitats culturals i esportives orientades i autogestionades per aquest col·lectiu.

9. **Establir ajudes per a l'adequació i rehabilitació d'habitatges i equipaments bàsics per a persones necessitades:** discapacitats, persones d'edat avançada amb ingressos baixos, persones dependents, etc.
10. **Consolidar els programes de Teleassistència i d'Ajuda a Domicili de la ciutat.**
11. **Atenció a les famílies encarregades de tenir cura de persones dependents** mitjançant la formació específica, orientació telefònica i programes de visita a les persones dependents (i de descans per a les famílies curadores).
12. **Activar la prevenció i la lluita contra la drogoaddicció,** especialment en centres escolars, actualitzant el coneixement, informant sobre els serveis de rehabilitació i promovent la reintegració social de les persones afectades.
13. **Impulsar la creació d'una Xarxa de Joves com a ens interlocutor de la joventut amb l'Ajuntament.** Aquesta xarxa estarà desvinculada de la lògica partidista en què va caure el desaparegut Consell de Joves.
14. **Fomentar la participació de les diverses entitats juvenils del municipi,** així com dels i les joves a títol individual, en aquesta Xarxa de Joves, reconeixent-la com a agent social i atorgant-li un caràcter vinculant: és a dir, dotant-la de poders per a incidir en les preses de decisions finals en matèria de joventut.
15. **Implicar la Xarxa de Joves en la diagnosi, redacció i avaluació del Pla Local de Joventut,** així com dels projectes impulsats des de la Regidoria de Joventut.
16. **Creació d'un Hotel d'Entitats Juvenils autogestionat per la Xarxa de Joves** que vagi més enllà de l'actual Casal de Joves, el qual considerem que s'està convertint en un simple espai de gestió de la Regidoria de Joventut, allunyat de la dinàmica juvenil.

17. **Oferir facilitats a les entitats juvenils en les tasques pròpies d'una organització:** assessorament legal, formació sobre gestió d'entitats, informació sobre tràmits, ajudes, etc.
18. **Aprofitament dels espais públics existents** per al desenvolupament d'activitats culturals, artístiques i lúdiques vinculades al moviment associatiu de la ciutat.
19. **La creació d'espais autogestionats per les associacions,** dotant-los dels requeriments mínims perquè aquestes puguin desenvolupar les seves activitats, ampliant així els serveis oferts fins ara pels Centres Cívics.
20. **Establiment d'un programa d'oci alternatiu** que fugi del consumisme i de les actituds lúdiques alienants, i fomenti la creativitat i la participació dels joves en xarxes de relació i de cooperació.
21. **Creació d'un Espai Jove de Salut** de fàcil accés per als joves (tant des del punt de vista físic, d'horaris i eliminant barreres simbòliques), encarregat d'atendre consultes, resoldre dubtes i realitzar tallers (in)formatius.
22. **Establiment d'una xarxa de biblioteques** i sales d'estudi adaptades a les necessitats dels i les estudiants: horaris, períodes d'exàmens, ubicacions pròximes, etc.
23. **Restitució dels sistemes d'educació contínua en horari nocturn** per tal de facilitar la conciliació de la formació amb l'ocupació i la recerca activa de feina.
24. **Reubicar la futura residència universitària en un indret més pròxim al nucli urbà,** per a implicar aquest col·lectiu en la participació i vida comunitària dins la ciutat i per a evitar que es converteixi en una espai aïllat de la realitat reusenca.

25. **Fer una defensa del marc legal vigent, amb la Llei de Bases de Règim Local i de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya**, que obliguen els ciutadans a empadronar-se i els ajuntaments a donar d'alta en el padró als ciutadans residents.
26. **Denunciar la il·legalitat de les propostes negacionistes envers el padró**, que ho són envers l'accés universal als drets bàsics de ciutadania i afecten especialment la població immigrada, però també l'autòctona (per exemple, les persones sense sostre que tenen dret a ser empadronades sota adreça administrativa amb un informe de serveis socials).
27. **Apostar per una política informativa i formativa sobre els recursos per a la població** als quals accedir la persona nouvinguda amb independència de la nacionalitat o lloc de procedència.
28. **Creació d'un Observatori per a la Igualtat de Gènere**, encarregat de l'aplicació dels Plans d'Igualtat dins de l'Ajuntament i de diagnosticar la situació d'igualtat entre gèneres als diferents àmbits socials de la ciutat.
29. **Garantir que el llenguatge i els anuncis de l'Ajuntament no es basin en els rols estereotipats pels sexe, home-dona.**
30. **Promoció pública de cursos de reinserció laboral per a dones** excloses temporalment del mercat de treball per haver-se hagut d'ocupar de tasques domèstiques: atenció a malalts, infants, familiars, etc.
31. **Millorar l'accessibilitat dels nous espais per a gent amb mobilitat reduïda.** Demanar d'obligat compliment que qualsevol reforma o nova construcció d'espai estigui adaptat a gent amb mobilitat reduïda.
32. **Adaptar la via pública per a facilitar la mobilitat a les persones amb discapacitat.** Cal que la via pública s'adapti a les necessitats de tots els

ciutadans, mantenint especialment un diàleg constant amb aquelles associacions de persones amb discapacitats.

5. IDENTITAT

La cultura esdevé, ara més que mai, un element imprescindible en la política municipal com a eina integradora, de cohesió social. La cultura és el nexa comú entre tots els ciutadans. La cultura és l'expressió pública de les relacions socials de la nostra memòria i eina de construcció nacional i d'identitat de ciutat. La llengua, l'art, l'arquitectura, les tradicions o els costums..., són aquelles expressions que ens defineixen com a col·lectivitat i són referents de la nostra identitat. Com a eina alliberadora, la cultura i l'art ens creen com a persones i com a poble.

La cultura, en singular. Perquè, de cultura, només n'hi ha una. És imprescindible la democratització de la cultura per a acabar amb la divisió tradicional entre cultura elitista i cultura popular. I, en plural, perquè l'aportació dels ciutadans i les ciutadanes nouvinguts enriqueixen la cultura autòctona, esdevenint aquesta, la col·lectiva, la que cohesiona la societat. La cultura fa persones lliures. El coneixement enriqueix les persones, les fa més crítiques i amb més capacitat per a decidir sobre tot allò que les afecta.

La cultura té múltiples expressions: la festa, l'art, la llengua, la memòria..., i cadascuna d'aquestes es complementa amb la resta dotant-nos d'una identitat, que és la nostra forma d'entendre el món. Com a reusencs i reusenques, com a catalans i catalanes.

Igual com succeeix amb altres àmbits de la ciutat, la gestió de la cultura també és dirigida molts cops des de l'Ajuntament. El ric teixit associatiu de l'àmbit cultural, tot i ser-ne un important dinamitzador, es veu marginat dels processos de decisió de les polítiques culturals que s'implementen a la nostra ciutat. Massa cops aquestes s'adrecen als cercles propers al poder.

Els equipaments culturals i els centres cívics no compten amb la participació de la ciutadania. No són espais de participació. Ans al contrari, molts col·lectius culturals i artístics es troben amb autèntics obstacles per a poder desenvolupar la seva activitat per

manca d'espais i les limitacions que es troben per a fer servir els existents: burocràcia, les taxes d'ús o la programació d'activitats sense tenir en compte la producció local...

En els últims anys, l'Ajuntament ha fet grans inversions econòmiques en centres culturals que no s'han obert a la ciutadania ni tampoc han aconseguit esdevenir espais d'atracció de turisme. A més, els carrers i les places cada cop són més privatitzades i hi ha més dificultats per a realitzar-hi activitats culturals i artístiques. La regulació de l'ús de la via pública ha esdevingut una eina de control polític.

Tot i aconseguir la distinció de Festa d'Interès Nacional, la Festa Major de la ciutat ha d'aconseguir arribar encara a la gran majoria de la ciutadania. Cal que les festes impliquin les persones, més enllà de fer-les espectadores passives.

Des de la Candidatura d'Unitat Popular de Reus creiem que la cultura és un dels principals elements de revalorització de la nostra ciutat i de cohesió de la nostra rica i plural societat. Creiem que és un dels elements que cal potenciar per a garantir el benestar i el sentiment de comunitat de la ciutadania. Creiem que la cultura ha de ser un element de democratització, participació, cohesió, popular i de qualitat. I, a més, ha de ser un element alliberador en el procés de construcció dels Països Catalans, com el nostre marc nacional com a poble.

Per això, des de la CUP apostem per:

1. **La recuperació dels espais públics com a espais de creació cultural i artística** a través de la redacció d'un reglament d'ús de via pública i d'un pla d'acció que fomenti la realització d'actes culturals i artístics als carrers i a les places.
2. **El foment de la cogestió dels equipaments culturals públics** entre el Consistori, les entitats culturals de la ciutat i la ciutadania, per tal de revitalitzar espais com La Palma, la sala del Castell, els museus...

3. **La creació d'espais artístics i culturals oberts** a tota la ciutadania, en els quals tot reusenc i reusenca pugui crear i difondre la seva obra artística i cultural sense cap mena d'intervencionisme del Consistori.
4. **La reconversió dels centres cívics en centres socials autogestionats**, en els quals l'Ajuntament es limiti a dotar-los de recursos i la ciutadania els organitzi i dinamitzi.
5. **La programació d'activitats culturals i artístiques de qualitat i populars** que prioritzin la promoció dels i les creadores de la ciutat i el foment de la cultura i la llengua catalana, trobant un equilibri entre els esdeveniments de masses i els esdeveniments de públic més restringit.
6. **La reconversió de premis de pintura i escultura (Premis Reus)**. Que esdevinguin no sols un reconeixement, sinó una plataforma de difusió popular, prioritzant la dinamització front als actes protocol·laris.
7. **El foment de la recerca de la memòria històrica i del patrimoni etnològic i cultural** mitjançant, la creació de beques específiques amb la Universitat Rovira i Virgili i la col·laboració amb centres d'estudi o grups de recerca del territori.
8. **La definició d'una política editorial de difusió i promoció del coneixement, l'art i la memòria històrica de la ciutat de Reus**, d'acord amb les iniciatives ciutadanes existents i assegurant la distribució de les publicacions.
9. **La difusió i promoció del patrimoni cultural, artístic i festiu de la ciutat** com a referent identitari de la ciutat en els centres d'ensenyament, els centres cívics... Cal que l'Arxiu i els museus siguin, a més d'institucions de conservació del patrimoni, espais de divulgació i activitat cultural. Proposem l'adquisició, remodelació i conservació d'espais patrimonials de la ciutat, com ara els masos, les antigues indústries o els refugis de la Guerra Civil.

10. **La creació de la Casa de la Festa, perquè** esdevingui un centre d'interpretació de la Festa Major i de la resta de festes de la ciutat. També magatzems visitables, en condicions, per a tots els elements del patrimoni festiu de la ciutat.
11. **La promoció del teixit associatiu de la ciutat** mitjançant la signatura de convenis, la seva participació en el disseny de les polítiques culturals de la ciutat i l'organització de les festes, la presència de les entitats i la publicitat de les seves activitats en els mitjans de comunicació públics, i la regularització i creació de protocols dels recursos públics de la ciutat per a les entitats.
12. **El manteniment dels actes tradicionals de la Festa Major al nucli antic i, ahora, l'extensió de les activitats de la Festa Major a la totalitat dels barris de la ciutat.**
13. **El foment de l'autoorganització de la ciutadania dels diferents barris de la ciutat** per a la realització d'activitats culturals i artístiques i la realització de festes de barris, entesos aquests darrers com a espais de relació propera entre el veïnat.
14. **A partir d'un Pla d'Acció Cultural que defineixi els actuals espais culturals** de la ciutat, com ara el Gaudí Centre, el Parc de la Festa, el Centre d'Imatge Mas Iglésies..., fer-ne una auditoria, revitalitzar-los, adequar-los al seu ús i fer-los més propers a la ciutadania.
15. **La promoció de la llengua catalana** com a eina d'integració i de comunicació entre els reusencs i les reusenques, independentment del seu origen, així com la seva normalització plena i efectiva en tots els serveis municipals i espais públics.
16. **El foment de la cultura catalana i la identitat nacional** com a element de cohesió social i de **construcció nacional dels Països Catalans** a partir de l'intercanvi cultural amb la resta de pobles i ciutats de la nostra nació i la defensa i promoció de les tradicions del nostre poble.

6. TERRITORI

6.1 Model territorial i energètic

Tradicionalment, el planejament urbanístic municipal ha deixat en un segon pla els sòls rurals (no urbanitzables), motivat, en molts casos, per la insuficiència espacial dels termes municipals, els quals, per la seva extensió, poques vegades arriben a incloure configuracions significatives quant al medi físic o els components biòtics del territori. Per altra banda, la legislació ha prioritzat el planejament territorial, que a la Comunitat Autònoma de Catalunya depèn de la Generalitat per a la regulació d'aquest àmbit.

Per això cal potenciar l'agricultura com a forma de manteniment dels espais naturals, evitant la deixadesa i possibles plagues i essent més rendible que grans extensions de gespa que suposen un cost molt alt d'aigua. En aquest sentit, cal la preservació de les fons naturals d'aigua per a rendibilitzar millor l'activitat econòmica agrària. Així, cal facilitar la mobilitat dels vehicles agraris, donat que les zones agràries són disperses i, per tant, cal desplaçar-se entre elles.

El sistema d'espais lliures s'ha de planificar proactivament, se li ha d'assignar valor: no pot ser considerat com a residual al procés d'urbanització, sinó com a base del planejament. Tampoc pot ser considerat com quelcom homogeni perquè no tot té el mateix valor ni compleix les mateixes funcions territorials. Per a garantir les funcions ecològiques, productives i paisatgístiques o de lleure, cal que el sistema d'espais lliures conformi una xarxa contínua que garanteixi les connectivitats necessàries. Una xarxa formada per unitats de la màxima dimensió i amb la mínima fragmentació possible.

El planejament ha d'identificar les unitats de paisatge i l'articulació en l'estructura territorial, així com les dinàmiques naturals, socials i econòmiques que les fonamenten. Des de la comprensió dels fenòmens paisatgístics, els plans han d'establir condicions directes i indirectes per a l'evolució dels paisatges i assenyalar estratègies per al manteniment o restauració d'aquells d'especial valor.

Un sistema urbà ha d'estar format tant per espais interiors naturals com per espais periurbans naturals, però això no vol dir que un substitueixi l'altre, sinó que han de ser complementaris. La Unió Internacional per a la Conservació de la Naturalesa (UICN) parla de la integració urgent dels espais periurbans no urbanitzats, naturals, agrícoles o forestals a la infraestructura urbana i, per tant, han de deixar de ser considerats com a reserves per a la urbanització. Alhora, es considera que la metropolitització (expansió urbana sense límits) de les grans ciutats no beneficia gens el gaudi d'una bona qualitat de vida, trencant el benestar social dels ciutadans. Està demostrat que el verd proporciona benestar, combat l'estrès, l'agressivitat i té efectes antidepressius. És per això que una política encertada és la que les regidories de medi ambient i urbanisme, treballant conjuntament, projecten plans conjunts i treballen per la ciutadania i el medi.

De la mateixa manera, tot i que s'han fet certs avenços, la política energètica de la ciutat no ha fet la passa endavant que caldria. Diversos estudis preveuen que quan s'iniciï la recuperació econòmica, la demanda d'energia primària augmentarà durant el període de 2010 a 2030 en un 40% aproximadament. Així, l'estalvi energètic ha de ser un dels pilars de la política energètica, incloent tant canvis d'hàbits com la millora de l'eficiència en l'ús de l'energia. Reduir la demanda d'electricitat, realitzar polítiques d'estalvi i eficiència, frenar l'expansió urbanística, aplicar correctament el codi tècnic de l'edificació i el decret d'ecoeficiència, incorporar energies renovables i sistemes de gestió de la demanda, arquitectura bioclimàtica, entre d'altres, han d'estar a l'ordre del dia.

Cal continuar també amb la línia de subvencions i ajuts per a la promoció de les energies renovables, l'estalvi i l'eficiència, simplificant la seva tramitació i afavorint especialment les instal·lacions distribuïdes a petita escala, gestionades directament per la ciutadania o l'Ajuntament.

La implantació de les energies renovables ha de ser concebuda com a centres de producció d'energia propers als centres de consum, en contra d'alguns projectes que proposen macroinfraestructures que necessiten grans xarxes de distribució posteriors,

per on es perd un percentatge significatiu de l'electricitat produïda (fins al 35%). Una bona opció per tal d'apropar els centres de producció i de consum és la recuperació dels centres municipals de producció d'energia. A més, el principal problema del sistema energètic és que la potència elèctrica generada es basa en fonts d'energia no renovables i contaminants (centrals tèrmiques i nuclears) que són poc eficients energèticament. Per tant, ens trobem amb un «model» energètic ineficient i basat en fonts contaminants, en un desequilibri territorial i en una concentració econòmica empresarial que és econòmicament injusta.

També cal destacar que l'antiguitat d'algunes centrals (com les nuclears) i de les xarxes de distribució el converteixen en un model insegur i socialment injust ja que es socialitzen els deutes i es privatitzen els beneficis. Per aquesta raó la CUP aposta pel tancament progressiu de les centrals nuclears.

Finalment, cal esmentar que els pocs intents que s'han fet a Catalunya per la implantació d'energies renovables s'han centrat principalment en la instal·lació de grans centrals eòliques. Aquestes centrals eòliques repeteixen el model de concentració territorial dels centres de producció d'energia en forma de grans polígons eòlics en territoris empobrits o perifèrics. Aquestes centrals eòliques estan controlades per grups inversors que especulen gràcies a unes elevades ajudes públiques i que solament prioritzen el seu propi benefici econòmic a curt termini.

Així doncs, cal la implantació d'energies renovables per tal de reduir el consum d'energia primària a través de la utilització d'energies com la solar o la minieòlica, tenint en compte la integració al territori dels elements estructurals de les dues primeres esmentades (plaques solars i molins de vent), ja que una proliferació no planificada podria portar efectes negatius. Tot i així, cal ser conscient que cal invertir alhora l'actual model de tramitació feixuc i el sistema de primes vigent, ja que dificulten la implantació i generació d'energia distribuïda (basada en energies renovables) en favor del model centralitzat.

Per això, des de la CUP apostem per:

1. **Alleugerir la pressió fiscal als terrenys urbanitzables però destinats a altres usos.** Molts cops el POUM o les modificacions puntals que s'hi fan estableixen com a terreny urbanitzable terrenys agrícoles o masos els quals, degut a la seva extensió, són abandonats perquè deixen de ser econòmicament rendibles i resten així durant anys fins que s'hi inicia algun procés urbanístic. Cal, doncs, afavorir el seu ús fins que s'hi inicia la construcció.
2. **Facilitar el moviment dels vehicles agraris.** Cal facilitar la circulació dels vehicles agraris, car actualment tenen molt restringida la seva mobilitat. Com que avui les parcel·les agràries estan distanciades entre si, cal moure's entre elles per a la seva explotació, respectant sempre els horaris de més transit dels utilitaris per a no perjudicar la circulació.
3. **Creació d'un Consell Agrari Local.** Reus ha estat una ciutat que ha viscut durant molts anys del camp i de la seva explotació, i actualment sembla renegar d'aquests orígens, convertint la pagesia en una cosa poc menys que anecdòtica. La ciutat encara manté moltes zones sense urbanitzar, que actualment estan abandonades i que podrien ser recuperades, afavorint així l'economia local i generant ocupació. En aquest sentit, s'ha de crear un interlocutor vàlid amb el consistori que plantegi les necessitats de la pagesia i estableixi plans d'ús del sòl rural desaprofitat.
4. **Plaça de comerç de proximitat.** El funcionament de l'economia actual obliga la venda dels productes agrícoles a grans distribuïdores que estableixen un preu mínim mitjançant el monopoli i que no permeten a la pagesia de subsistir amb dignitat. Per això des de la CUP proposem la creació d'una plaça de proximitat que permeti als pagesos locals vendre els seus productes sense intermediaris que l'encareixin i sabent que l'agricultor rebrà un preu just pels seus productes.
5. **Xarxa de productes locals.** Seguint amb la idea del punt anterior, també s'esdevé la necessitat que els comerciants locals optin per la venda del producte

local en lloc de comprar-lo als grans distribuïdors. Així mateix, hi ha la necessitat de fer campanyes informatives a la ciutadania sobre els beneficis del producte de proximitat perquè pugui comprar amb més criteri i coneixement.

6. **Implantació d'horts urbans.** Cal aprofitar els solars buits per a crear horts urbans i perquè qui vulgui pugui fer les seves pròpies hortalisses per al consum familiar, amb preferència pels col·lectius més desafavorits així com pels aturats. Han de tenir la infraestructura necessària i han de ser gestionats en coordinació amb el Consell Agrari Local, així com comptar amb la seva col·laboració per a impartir els cursos necessaris sobre horticultura.
7. **Elaboració de mapes locals per al desenvolupament d'energies renovables.** Cal posar l'accent en la importància de les energies provinents de fonts renovables. Una primera mesura és el subministrament d'energia eòlica que pot proveir d'electricitat el municipi. Cal elaborar mapes locals per al desenvolupament de l'energia minieòlica en els municipis, en col·laboració amb universitats, entitats i institucions locals i supramunicipals.
8. **Creació de cooperatives energètiques.** Es tracta d'una opció de generació d'energia neta i «verda» a través de la solidaritat entre les persones i de proximitat al territori. La legislació vigent a l'Estat espanyol permet que qualsevol persona o entitat pugui esdevenir generadora d'energia a partir de fonts d'energia renovable. A més, permet que l'energia generada es pugui aportar a la xarxa i obliga l'empresa distribuïdora de la zona a comprar l'energia produïda a un preu primat que fixa el govern de l'Estat.
9. **Implantació d'energies renovables en equipaments municipals.** La minieòlica ha de ser un objectiu d'aprofitament energètic que ha de créixer en un futur immediat a través de la implantació de petits molins repartits pels diferents edificis municipals, com qualsevol construcció finançada per diners públics, i la instal·lació efectiva de plaques solars tant per a escalfar aigua com per a generar energia.

10. **Edificis de nova construcció.** Quant a les obres de nova construcció, cal aplicar i fer complir correctament les normatives existents (codi tècnic de l'edificació, decret d'eficiència, etc.). Allà on sigui possible cal instal·lar xarxes elèctriques d'última generació que permetin conèixer al detall i a través d'internet el consum dels abonats. L'anàlisi d'aquesta informació permet als usuaris detectar en què estan gastant més energia i trobar maneres de reduir el consum. A més, aquest sistema permet detectar de manera immediata les alteracions de corrent o les apagades i restablir la normalitat del servei més ràpidament.

11. **Potenciació de les auditories energètiques «a l'abast de tothom».** Per tal d'oferir les solucions més adequades a cada llar, cal oferir serveis i auditories energètiques a preus baixos i reduïts, i si cal de forma gratuïta en el cas de persones amb ingressos baixos i a entitats sense ànim de lucre. A partir d'aquí cal informar de les mesures a adoptar: aïllaments tèrmics, augment de l'eficiència en il·luminació, hàbits sostenibles de consum, optimització de calderes i bombes de refrigeració, etc.

12. **Programa d'ajuts.** Cal donar incentius, concedir crèdits tous i ajuts per a famílies (sobretot a aquelles amb menys recursos) per tal de potenciar mesures d'estalvi energètic i poder posar-les en marxa. En aquest sentit, cal combatre des del municipi el fenomen dels «pobres energètics», gent amb pocs recursos que no pot disposar de calefacció ni d'aire condicionat. Cal també facilitar la feixuga tramitació i el sistema de primes vigent ja que actualment dificulten la implementació d'alternatives de generació distribuïda en favor de la centralitzada.

13. **Comerç i indústria: aliats imprescindibles.** Els sectors comercial i industrial suposen un elevat percentatge d'emissions en molts municipis, i en termes globals aquests dos sectors generen la meitat de gasos d'efecte hivernacle.

14. **Cal implementar millores en la il·luminació i el consum energètic.** I cal també, en col·laboració amb altres administracions, promoure la necessitat de l'autosuficiència energètica en algunes indústries, desenvolupant sistemes de subministrament, principalment solar i tèrmic, l'ús de gas metà mitjançant la cogeneració, etc.
15. **Campanyes de conscienciació.** Cal posar en marxa campanyes municipals de sensibilització/conscienciació ciutadana per tal de promoure les bones pràctiques energètiques i mostrar l'efecte directe que tenen aquestes mesures d'estalvi en l'economia familiar i municipal.
16. **Instal·lar mesuradors de radioactivitat i contaminació de l'aire** i fer pública i visible la informació a través de panells a la ciutat, de manera que tothom sigui conscient de la qualitat de l'aire que respirem.
17. **Informar la població dels ajuts i descomptes per a l'adquisició i instal·lació d'elements i equipaments d'estalvi energètic.**
18. **Transport.** Cal promoure l'estudi i millora dels biocombustibles i la introducció de vehicles elèctrics o híbrids, alhora que cal pressionar perquè el ferrocarril es converteixi d'una vegada per totes en el mitjà de transport del segle XXI, un mitjà ràpid, econòmic i eficient que equilibra i cohesiona el país territorialment.

6.2 Model urbà

Aquesta última legislatura s'ha caracteritzat principalment per la gestió urbanística desmesurada per part de l'Ajuntament, amb un menyspreu clar pel territori i per qui l'habita o el gestiona. S'ha aprovat un Pla Local de l'Habitatge que té unes perspectives de màxims quant a l'augment de població de Reus i, en conseqüència, s'han anat elaborant una sèrie de macroprojectes per a donar resposta a aquesta hipotètica conjuntura. Un bon exemple és l'ARE: més de 1.000 hectàrees afectades per a crear

7.000 habitatges nous, afectant una de les poques zones naturals que queden a la nostra ciutat, el passeig de la Boca de la Mina, explotacions agrícoles i una sèrie de masos habitats.

Per si això no fos prou, en aquests últims quatre anys ha estat quan ha esclatat la bombolla immobiliària que ens ha dut a una de les pitjors crisis que es recorden. Aquesta bombolla, l'han provocada els constructors i promotors, però també en són igualment responsables els polítics, que no han aturat l'escalada de preus ni la construcció descontrolada. En lloc de limitar el creixement, el que s'ha fet es posar encara més terreny per a ser urbanitzat al·ludint a la màxima del capitalisme de dretes més liberal: «a més oferta, menys preu».

Ens trobem, doncs, davant d'un Reus en peu de guerra; el funcionament de la Regidoria d'Urbanisme ha estat a cop de moció, sense cap tipus de diàleg amb el ciutadà: la Sedera, l'ARE, l'antic hospital, el polígon industrial de la carretera del Morell, entre d'altres, han estat focus de tensió contínua per l'actitud del regidor, de l'equip de govern i, fins i tot, del ple, ja que molts dels projectes han estat aprovats per àmplia majoria. Tot procés participatiu que s'hagi dut a terme ha estat per pur imperatiu legal i en cap moment ha estat vinculant.

Aquestes haurien de ser les prioritats per a un Ajuntament que vetllés per la millora de les condicions de vida dels seus ciutadans. És fonamental que el municipi tingui una política de sòl que li permeti desplegar alguns projectes urbanístics estratègics.

Des dels ajuntaments i altres administracions públiques hem de lluitar contra l'especulació, combinant les polítiques del sòl i les administratives. Aplicar l'expropiació de l'usdefruit perquè un habitatge buit compleixi amb la seva funció social és una mesura competent. S'ha pogut comprovar en aquests darrers anys que l'augment de l'oferta de sòl urbanitzable i urbà no s'ha traduït en una disminució del preu de l'habitatge, ans tot el contrari, aquesta ha continuat augmentant fins a límits insostenibles. A més, s'ha pogut comprovar com creixia la compra d'habitatge com a valor d'inversió, ja que aquest augmenta més de valor que qualsevol altra forma

d'inversió i sol tenir ajudes estatals quant a desgravació d'impostos. Una sortida, ben aplicada, és la cessió de sòl per a habitatge protegit a les mateixes promocions privades.

Així doncs, des dels ajuntaments i altres institucions s'haurien de modificar les diferents tendències fiscals: en primer lloc, actualitzant el cadastre amb certa regularitat i aplicant l'impost de l'IBI amb tot rigor, alhora que es subvenciona l'impost per a la primera residència. En segon lloc, s'hauria de canviar la política de subvenció a la compra de l'habitatge per la de suport a aquelles persones amb baix poder adquisitiu per a l'obtenció d'aquest, ja sigui de compra o de lloguer.

Quant a l'habitatge protegit, haurem de diferenciar entre dues tipologies: l'habitatge de protecció oficial, destinat a les classes socials mitjana-baixes, és a dir, habitatge amb un preu marcat per les administracions però amb un cert cost econòmic per a l'adquiridor. I l'habitatge social, destinat a les classes més baixes que no poden arribar als costos de l'habitatge de protecció oficial.

L'administració haurà de vetllar per aconseguir un parc d'habitatges de lloguer de baix cost. Aquest es podrà donar mitjançant promoció pública o bé privada. Als anys 60-70 ja s'havien realitzat promocions d'aquest estil. Alhora, es pot experimentar en les noves promocions (criteris comunitaris, quotidians, experiència vivencial de les dones, cooperatives de construcció). L'equilibri entre aquestes tres apostes haurà de venir donat per un esforç d'anàlisi i planificació democràtica de la política urbanística i social de cada municipi.

Per això, des de la CUP apostem per:

1. **Oposar-se a la venda de sòl públic** i tendir a augmentar-ne la quantitat disponible.
2. **Arribar a acords amb la propietat** per tal de definir les actuacions urbanístiques vetllant pel seu màxim rendiment social.

3. **Elaboració d'un cens d'habitatges buits.** L'actual consistori no para de plantejar-se noves macroestructures d'habitatge per a respondre a una necessitat teòrica. No es pot preveure cap necessitat si no hi ha una referència clara i actualitzada dels habitatges i dels solars buits dins del nucli urbà de Reus.
4. **Paralització de tots els projectes urbanístics no iniciats.** Això vol dir aturar el projecte de la Sedera, el de l'ARE, el de l'antic hospital, entre d'altres. No es poden iniciar projectes tan dràstics sense ser aprovats per la majoria de la població mitjançant referèndum vinculant o bé per l'aprovació de les associacions de veïns dels barris afectats i sense establir la clara necessitat d'ús d'aquests espais.
5. **Paralització dels processos de creació de nou sòl industrial.** Actualment, Reus té una oferta més que suficient de sòl industrial; tot i així, des de l'Ajuntament es continuen establint expropiacions d'habitatges, masos i terrenys agrícoles per a crear encara més zones que en qualsevol cas seran infrutilitzades.
6. **Refer el Pla Local d'Habitatge i el Pla Parcial Territorial del Camp.** Aquests dos plans han estat elaborats en plena bombolla financera i immobiliària i, per tant, no s'adapten als temps actuals. Ambdós contempnen creixements exponencials en la indústria i en la població que no es produiran, però tot i així continuen essent la pedra angular sobre la que s'estructuren totes les propostes urbanístiques de Reus.
7. **Replantejar el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM).** Actualment s'està acabant un nou pla a corre-cuita i amb una participació ciutadana escassa. Per la CUP, cal que aquest Pla sigui aprovat per la ciutadania mitjançant referèndum i cal comptar amb la participació del ciutadà de peu i no només amb els sectors empresarials interessats econòmicament.

8. **Càrrega de l'IBI als habitatges i els solars buits.** Els habitatges que porten molt de temps buits i, per tant, estan essent objecte d'especulació han de posar-se al mercat, ja sigui en lloguer o en venda per a facilitar l'accés a qui n'està buscant.
9. **Ajuts al lloguer.** Cal facilitar tant al propietari del pis com al llogater les gestions necessàries perquè l'acord es produeixi. També cal establir ajuts econòmics per als llogaters que pertanyen a col·lectius desfavorits sense importar edat, sexe o origen.
10. **Augmentar l'habitatge social.** Cal tenir, en aquest context de crisi, un parc d'habitatge social per tal posar-lo en disposició d'aquelles persones que per un motiu o altre s'han vist abocades al carrer i la seva situació actual no els permet accedir a un habitatge digne. Només així es pot aconseguir que les persones es refacin d'una situació difícil, sobretot en una societat tan mercantilista com la nostra.

6.3 El model de mobilitat

El model de mobilitat actual està basat en el transport privat particular, i cal donar-li la volta. Reus ha de ser accessible, cal fer una nova política de mobilitat i transport a escala local i comarcal per a afrontar els reptes i els problemes derivats d'un creixement desmesurat en la utilització de l'espai i dels recursos no renovables. La política de transport ha de servir per organitzar i ordenar els desplaçaments de la ciutadania, i el mitjà de transport accessible per a la població ha de ser el transport públic col·lectiu i el desplaçament a peu o en bicicleta. Per tant, cal una ordenació territorial que potenciï les distàncies curtes i la transversalitat, que són les que possibiliten l'ús dels transports menys agressius i més democràtics, i aquests afavoreixen, alhora, la reducció progressiva del trànsit motoritzat, fomentant els sistemes de mobilitat de menor impacte ambiental.

Malgrat tot el seguit de discursos hegemònics en favor de l'ús del transport públic, el transport privat particular continua vigent; actualment el 80% dels quilòmetres que es recorren es fan amb vehicle privat particular. S'ha invertit en la dotació d'una flota de vehicles privats, subvencions públiques a empreses de construcció de vehicles i a particulars per a comprar-los, i no s'ha plantejat seriosament que els vehicles assumeixin els costos que generen.

Estem marcats, doncs, per una estratègia basada en polítiques de transport que fomenten les polítiques favorables a empreses implicades en el sector; en polítiques territorials que aposten per l'expansió en el territori d'urbs disperses, que al mateix temps fomenten l'ús del vehicle privat particular; en la ideologia que fomenta l'associació del cotxe a la modernitat o a la llibertat individual, i en les teories urbanes vingudes principalment d'Europa que ordenen les ciutats amb connexions de xarxes de transport privat particular.

Cal, doncs, fer un canvi d'enfocament. La restricció de l'ús del vehicle privat particular a les ciutats és, possiblement, una mesura senzilla i eficaç, encara que el problema es planteja a la resta del territori on manca encara cobrir necessitats de transport.

Primer cal que la gent tingui accés a la ciutat de la manera més senzilla possible, fet que implica repensar també l'espai públic i l'ús que ha de tenir, basant-nos en què prioritzem i com volem que sigui aquest espai públic, de manera que donem prioritat al vianant i a la mobilitat amb transport públic col·lectiu. En segon lloc és necessari crear xarxes entre els municipis, optimitzant l'oferta de transport col·lectiu públic; establir un sistema de gestió conjunt a nivell territorial i una cooperació dels municipis per trencar fronteres a nivell de transport comarcal i municipal, generant així també plans de mobilitat complementaris que connectin espais més enllà del propi municipi.

El transport públic col·lectiu ens aporta un seguit d'avantatges genèrics, com ara: és equitatiu, integrador, econòmic i més ecològic, i sempre que hi hagi una xarxa urbana que el prioritzi permetrà, fins i tot, un accés més gran i més ràpid al centre de la ciutat, una major comoditat en els desplaçaments i un veritable ús col·lectiu.

Cal establir directrius de foment del transport públic, de defensa dels vianants i de l'ús de la bicicleta per sobre del vehicle privat. S'ha de garantir la connexió en transport públic de tots els sectors de la ciutat, especialment de les zones industrials i comercials amb les residencials.

L'impuls d'un veritable pla de xoc a favor del transport públic suposa, en primer lloc, una clara voluntat política en defensa d'aquest. I aquesta voluntat política es demostra lluitant per la consecució d'un bon finançament per tal de desenvolupar en tots els seus àmbits una clara millora del transport públic col·lectiu en detriment del transport privat i en pro de la mobilitat social. Si entenem que finançar el transport públic és qüestió de voluntat política, entenem que ens hem d'encaminar cap a polítiques a nivell municipal que aportin, entre moltes altres coses, diners per a poder invertir en potenciar-los. I aquest pas l'hem de fer a partir de decisions valentes que repercuteixin en el bé col·lectiu per damunt del bé individual.

Finançar el transport públic no vol dir apujar el preu de les tarifes i taxes que paguen els i les usuàries, sinó tot el contrari. És, justament, aplicant uns preus justos i dignes (per no dir gratuïts) que es faria la millor política de promoció per un transport públic de qualitat, convertint-lo així en referent de la població a l'hora de mobilitzar-se. Per tant, preus justos i una bona xarxa de transports (autobusos, ferrocarrils, carrils bici...) responen, una altra vegada, a l'assoliment d'un bon finançament per al transport públic. Això, evidentment, implica la recerca de recursos i és per aquí per on hem de començar. Els diners hi són, l'únic que hem de fer és traspasar-los del món privat en benefici d'allò públic.

L'aplicació d'una taxa impositiva als vehicles privats més contaminants que repercuteixi també en benefici del transport públic col·lectiu seria una mesura. Aplicar un recàrrec als carburants fòssils, exclusivament, per a finançar el transport públic és també una opció molt bona.

Per això, des de la CUP apostem per:

1. **Facilitar aparcaments dissuasius gratuïts als afores de la ciutat** per a descongestionar el centre, connectats estratègicament mitjançant la xarxa de transport públic col·lectiu.
2. **Crear una targeta resident per a les veïnes i els veïns de Reus** que es veuen afectats per l'eliminació de places d'aparcament als carrers on tenen l'habitatge habitual que impliqui un descompte tant a les zones blaves com als aparcaments municipals.
3. **Realitzar un projecte de xarxes de carril bici racionalitzat**, coherent i connectat, que serveixi veritablement per a guanyar mobilitat.
4. **Creació d'aparcaments soterrats per a bicicletes** tant al centre com als barris per a fomentar la seva utilització alhora que les protegim de possibles furts o danys.
5. **Ampliar les places per a bicicletes a tots els aparcaments municipals** i difondre la seva existència.
6. **Crear plans integrals de mobilitat que prioritzin els vianants**, les bicicletes i el transport públic a tot el municipi.

7. VITALITAT

7.1 Ciutat educadora

La formació de les persones com a ciutadanes és un procés complex i llarg, en el qual intervenen una multiplicitat d'actors: administració, mares i pares, mestres, professors i professores..., i l'alumnat. Més enllà de l'adquisició d'unes habilitats i d'uns coneixements que permetin a la persona desenvolupar-se integralment, l'èxit de la formació de les persones com a ciutadans és un requisit indispensable per a qualsevol societat que vulgui aprofundir en un sistema democràtic, entenent aquest com la participació de la ciutadania en les decisions col·lectives que afecten la seva vida i el seu futur.

És per això, que l'àmbit de l'ensenyament ha d'esdevenir un servei públic de qualitat, popular, antipatriarcal, democràtic, antimilitarista, crític, català..., en resum, de qualitat. Perquè aquesta és la millor forma d'aconseguir també una societat democràtica de qualitat.

En els darrers anys, els continus canvis de plans educatius, la gestió de l'administració autonòmica i local i la conjuntura socioeconòmica actual, han provocat que els centres d'ensenyament visquin d'esquena a la ciutat i que tendeixin cap a un procés d'externalització i privatització que posen en perill la seva qualitat i la seva funció a la societat.

La ciutat de Reus no n'és una excepció. La gestió privada de moltes llars d'infants, el desequilibri entre centres d'ensenyament públics i concertats, la privatització de la formació no reglada i/o d'adults..., en són clars exemples.

En aquest sentit, l'Ajuntament ha de tenir un paper important en la revolució i dinamització d'aquest àmbit estratègic per a la societat. Sense interferències en la tasca

que desenvolupen els i les professionals i respectant l'autonomia dels centres, ha de promoure la recuperació dels centres d'ensenyament com a espais de construcció del coneixement i de la societat futura.

Els centres han d'integrar-se en els barris on es troben, el professorat i les famílies han d'involucrar-se encara més en la vida del centre. Una vida que va més enllà de les classes i que ha de convertir-se en un espai més de la ciutat, on els ciutadans hi facin vida i s'hi relacionin.

Els canvis socials, com l'entrada de la dona al mercat de treball, el retard de l'edat de nupcialitat, la fecundació, el canvi en els models familiars i les dificultats de conciliació de la vida laboral i familiar, han portat la aparició d'una nova necessitat social en l'àmbit de l'educació dels infants que es corregeix amb l'augment de les activitats pedagògiques que es realitzen més enllà de l'horari escolar.

La importància creixent que l'educació no formal ha anat prenent respon a un model de societat més complexa i canviant, més individualitzada, que necessita d'una educació en valors i aprenentatges més integrada i contínua que, per si sola, no pot oferir l'escola ni la família. Però a nosaltres ens interessa més qüestionar el valor i les necessitats de l'educació no formal en aquelles comunitats que posen a prova els recursos d'integració normalitzats, i el risc que la disponibilitat d'aquestes experiències incrementi, encara més, les desigualtats de partida i impedeixi l'accés de molts col·lectius a la xarxa de recursos i oportunitats normalitzades.

Cal assenyalar que, avui, la privatització de l'oferta d'educació no formal adreçada a la classe mitjana és molt accentuada. Això es deu al fet que aquest sector de la població disposa de la capacitat econòmica per a pagar per aquest servei, generant-se, per tant, una àmplia oferta en aquest sentit.

Els agents d'educació no formal tenen encara molts reptes pendents: alinear els seus objectius i recursos vers l'escola i altres institucions i polítiques públiques, incorporar un treball integrat entre ells que vagi més enllà de la simple coordinació, i ampliar el seu impacte, capacitat d'innovació i qualitat de les ofertes. Existeixen ja una gran

quantitat de bones pràctiques que esperen ser replicades i també alguns primers grans exemples d'administracions que han sabut entendre que aquest camp té un gran potencial per a esdevenir part d'una política pública.

Des de la Candidatura d'Unitat Popular de Reus creiem que l'ensenyament és un element estratègic en la construcció de la nostra ciutat. I que per tal de potenciar-lo cal crear un model propi que respongui a les necessitats reals dels xiquets i les xiquetes i que, alhora, ofereixi un espai de participació als ciutadans.

I perquè això sigui possible cal comptar amb la participació activa i protagonista de tots els actors que participen en els diferents nivells de l'ensenyament. Des de les llars d'infants fins a la universitat, passant per les escoles, els instituts, l'EOI i tots els centres de formació. I, per tant, l'Ajuntament ha de ser present en la vida diària del centres facilitant la interacció d'aquests actors i la dotació dels recursos necessaris.

Amb l'objectiu de garantir la igualtat d'oportunitats per a tots i totes les alumnes, tenint present les seves particularitats, ja siguin socials, econòmiques, físiques o psíquiques, i d'oferir un servei públic de qualitat que garanteixi un procés de formació continu i progressiu que, iniciant-se quan la persona encara no té 1 any, no tingui data de caducitat.

Per això, des de la CUP apostem per:

1. **La recuperació del Pla Educatiu de Ciutat i del projecte de ciutat educadora**, que ens permetin elaborar un mapa de les necessitats reals de la ciutat en matèria educativa i que, partint de la participació de tots els actors implicats, generi resposta a aquests reptes.
2. **La dotació de recursos humans, econòmics i infraestructurals als centres**, segons les seves necessitats i no en funció de criteris elaborats sense una diagnosi real de la situació de l'ensenyament a la ciutat.

3. **L'elaboració d'una zonificació de centres que parteixi de la igualtat d'oportunitats**, tot garantint la llibertat d'elecció dels pares i les mares, garantint un model d'escola de proximitat.
4. **L'ampliació i reformulació del Consell Educatiu de la Ciutat** i dels centres per garantir la participació de tots els actors implicats en el funcionament del centre i una planificació més adequada a les necessitats de cadascun dels centres i de la xarxa global de la ciutat.
5. **L'aplicació d'un model d'educació corresponsable**, en el qual hi participin tots els actors implicats en cada centre i en el que el Consistori faciliti la realització d'activitats extraescolars que fomentin el desenvolupament personal de l'alumnat i la cohesió social.
6. **La revisió i reimpuls dels Plans Educatius d'Entorn**, com a eines de desenvolupament personal i cohesió social, a partir d'una dotació de més recursos i una planificació que respongui a les necessitats reals de cada centre.
7. **L'obertura dels centres d'ensenyament a la ciutat** i la participació d'aquests en la vida social i cultural dels barris en els quals es troben ubicats, fomentant així un model d'escola de proximitat.
8. **La creació d'un pla integral per a garantir la igualtat d'oportunitats** a tots i totes les alumnes, independentment del seu estatus social, lloc de procedència, minusvalideses físiques o psíquiques..., amb la involucració de tots els actors implicats i una major dotació de recursos professionals.
9. **La creació d'unes condicions de treball i contractuals estables** per a tots i totes les professionals que treballen als centres d'ensenyament, acabant així amb **l'externalització dels serveis i la precarietat laboral** dels i les treballadores.

10. **La promoció de la professionalitat dels i les treballadores dels centres**, a partir de l'augment de l'oferta formativa, l'intercanvi d'experiències i el reconeixement de la seva funció social.
11. **La millora i construcció de canals de comunicació fluids entre l'Ajuntament, la Generalitat i els i les professionals del centre**, que permetin una gestió col·lectiva dels problemes i les necessitats de cadascun dels centres d'ensenyament.
12. **La creació d'una xarxa de llars d'infants** que garanteixi l'accés dels infants de 0 a 3 anys a l'ensenyament i que siguin propers a tota la ciutadania.
13. **L'augment de places de reserva en cada centre** per a poder garantir l'adaptació dels i les alumnes que s'incorporin de forma tardana al centre i que, per tant, presenten necessitats especials.
14. **La desmassificació dels centres d'ensenyament** per tal de garantir una millor gestió dels centres, un procés d'ensenyament de major qualitat i un entorn més favorable al desenvolupament personal de l'alumnat i a la tasca del professorat.
15. **La promoció d'un model d'ensenyament** inclusiu, laic, popular, crític i arrelat al barri i a la ciutat.
16. **La promoció de la llengua catalana** no sols com a llengua vehicular, sinó també com a llengua d'ús social als centres educatius.
17. **Equilibrar les accions formatives que provenen de l'educació formal i no formal**; cal treballar conjuntament.
18. **Potenciar la col·laboració entre els centres educatius i entitats de lleure**, ja que són àmbits que es complementen i en ocasions treballen pels mateixos col·lectius des de diferents espais.

19. **Impulsar activitats de lleure en família**, on participin tant els pares com els fills. Activitats que permetin compartir experiències. Avui les activitats que es realitzen el que afavoreixen és que els pares tinguin el rol d'acompanyants dels seus fills, però ambdós no realitzen una activitat conjunta.
20. **Tenir espais i recursos per a un lleure a l'abast de tothom**. Infraestructures públiques en aquest àmbit poc «educadores»: desatenció dels espais/equipaments, manca de manteniment..., amb dèficits, insuficients per a tota la població. Amb 5 o 6 centres cívics no es soluciona...

7.2 Sanitat i qualitat de vida

Entenem la sanitat com l'estat de benestar complert a nivell físic, mental i social, i no només com un estat d'absència de malaltia (definició de l'OMS), i tot i les poques competències municipals en sanitat, treballarem des de l'Ajuntament de Reus per a pal·liar les problemàtiques i fer-les arribar a les administracions competents.

Cal manifestar públicament que les deficiències generals del sistema sanitari no corresponen a l'Ajuntament, però des d'aquest oferirem propostes per a cobrir necessitats com transport adaptat, algunes de les especialitzacions mèdiques no presents al CAP, campanyes sanitàries...

Els serveis sanitaris no són un negoci; com el seu nom indica, són un servei. No tenen beneficis. No es tracta amb productes.

Defensem, clarament i amb totes les lletres, un model sanitari públic, universal i de qualitat. Vetllarem per un ús eficient i eficaç dels recursos, donant resposta a:

- Serveis sanitaris i sociosanitaris consolidats, on intentarem reduir les problemàtiques existents.
- Demandes creixents sociosanitàries (gent gran, persones amb mobilitat reduïda...).

- Medicina preventiva i hàbits de vida saludables.

Aquest caràcter irrenunciament públic ha de nàixer del Consell de Salut del govern territorial que avalui i formuli propostes d'actuació per a millorar la sanitat pública, tant a nivell local com comarcal, i assegurar que els professionals sanitaris duguin a terme polítiques eficients.

Proposem la creació d'un servei de queixes dels usuaris dels serveis sanitaris de Reus que aglutini les problemàtiques i sigui l'origen del coneixement necessari per a detectar mancances que d'altra manera podrien restar ocultes. Aquest servei ha de garantir la confidencialitat de les persones que hi participin.

«Cal incidir per tal que la salut pública també aculli les medicines alternatives per a complementar la medicina tradicional. Per això calen reglaments reguladors d'aquestes pràctiques que assegurin la bona atenció al pacient per part de professionals sanitaris i evitant així l'intrusisme professional.»

Des de la CUP apostem per una educació sanitària individualitzada, ja que s'ha vist que les campanyes de promoció de la salut i de prevenció generals no han estat molt efectives. I aquesta educació individual per part dels professionals de la salut només es pot aconseguir amb un augment de les plantilles, del temps d'atenció que tenen assignat i potenciant la formació continuada. Això no ha de suposar necessàriament un augment de la despesa general en sanitat, ja que hi ha altres partides que creiem que es poden reduir, com ara les farmacèutiques o les derivades de mantenir dobles estructures en l'externalització de serveis.

Quant a un problema tan greu com les drogodependències, l'acció social s'hauria de fonamentar en una política preventiva totalment diferent als intents fallits que darrerament s'han donat, ja que es realitzen campanyes que promouen el «no a la droga» com un missatge publicitari buit de contingut i d'informació. És per això que creiem fermament que des dels ajuntaments i els consells comarcals cal crear plans de prevenció des d'on es gestionin nous programes per a l'accés al treball, a l'habitatge i a la formació, així com polítiques de prevenció de danys per a les persones drogodependents.

Per això (tenint en compte les limitacions competencials dels ajuntaments en aquesta matèria), des de la CUP apostem per:

1. **Treballar coordinadament amb la Regidoria de Serveis Socials per la millora de l'assistència sanitària domiciliària**, reduint així els problemes derivats de la lenta aplicació de la nova «Llei de promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de Dependència».
2. **Impulsar propostes en els col·legis i instituts de Reus sobre educació sanitària en la infància i l'adolescència.**
3. **Proporcionar informació, formació i assessorament a la població adulta**, amb programes de salut i altres activitats organitzades i/o promogudes des de l'Ajuntament.
4. **Treballar per millorar l'educació sexual**, sobretot en els joves, incidint en la prevenció dels embarassos no desitjats, com també les malalties de transmissió sexual i la SIDA, oferint un servei d'assessorament i informació sobre sexualitat des de les institucions sanitàries de la ciutat.
5. **Donar suport a les associacions de familiars i malalts de Reus**, i el recolzament des de l'Ajuntament de Reus en aquelles accions que es puguin.
6. **Augmentar i millorar els serveis d'assistència psicopedagògica** a les escoles i instituts.

7. **Potenciar els serveis socials com a complementació d'un bon servei sanitari**, evitant així la saturació de pacients als hospitals per manca d'ubicació a l'alta.
8. **Garantir i potenciar la figura dels psicòlegs als centres sanitaris públics.**
9. **Disminuir les llistes d'espera de les intervencions quirúrgiques.**
10. **Dinamitzar el servei d'urgències dels hospitals i els Centres d'atenció Primària.**
11. **Impulsar des de Reus la creació d'un Consell Farmacèutic Català** que creï una llista de fàrmacs i els qualifiqui segons la seva eficàcia i principis actius, buscant així el fàrmac efectiu més eficaç i més econòmic.
12. **Dotar els centres sanitaris públics de traductors** per a facilitar la intercomunicació entre els professionals sanitaris i els usuaris immigrants acabats d'arribar a la vila i que encara no han tingut temps d'aprendre la nostra llengua.
13. **Facilitar, des de l'Ajuntament, el suport d'un mediador** que pugui ajudar en la resolució de conflictes assistencials i socials a causa de les diferències culturals o religioses.
14. **Promoure noves campanyes d'informació sobre les drogues** per tal de poder incidir realment en els rols d'aquells que consumeixen drogues, sobretot joves, sense saber-ne els efectes reals que se'n deriven.

15. **Establir punts d'informació i anàlisi de drogues** en zones d'oci nocturn i altres, col·laborant amb les diverses ONG que ja treballen en aquest sentit.

16. **Potenciar els Centre d'Atenció i Seguiment de Drogodependències** municipals i comarcals.

7.3 Esport i ciutat

Des d'un punt de vista de la qualitat de vida que volem per a Reus i com a element de cohesió social de primer ordre, és necessari treballar per la promoció del lleure i de l'esport com a espais de convivència i d'enriquiment social i cultural. Davant la mercantilització del lleure, l'esport i la cultura, des de l'esquerra cal defensar i promoure valors com la creativitat, la imaginació, l'autoorganització, la cooperació, l'accés de totes i tots a la pràctica d'aquestes activitats, etc.

Resulta imprescindible per a això l'elaboració d'un Pla Estratègic de l'Esport, que ha de ser un projecte que permeti una visió compartida i que defineixi les línies generals que serveixin de guia al sector esportiu de la ciutat i permetin la concreció dels projectes a posar en marxa. Aquesta elaboració s'ha de fer amb la participació de totes les associacions esportives de Reus, les escoles, les associacions de veïns, entre altres.

Amb l'objectiu d'acostar més la diagnosi a les necessitats de la ciutat, s'ha de dur un procés específic per a cada zona de la ciutat de forma complementària al procés global de ciutat. La definició de polítiques homogènies de ciutat ha d'anar acompanyada d'una presa de consciència de les realitats socials, urbanístiques i d'infraestructures que en cada barri són diferents. En conseqüència, s'han de proposar mesures específiques per a determinats aspectes adequats a la realitat de cada zona.

En aquest sentit, pertoca a l'Ajuntament fer un esforç per facilitar la pràctica esportiva a tots els col·lectius, sense discriminació de gènere, capacitat o edat. Cal aprofundir i aprofitat les potencialitats de la pràctica esportiva com a àmbit de formació de la

persona al llarg de tota la seva vida i multiplicar l'oferta i els escenaris per a la seva pràctica mitjançant la utilització de l'espai urbà i l'entorn natural (places, zones verdes, parcs, carrils bicis, parcs, pistes esportives escolar..., són espais habituals per a practicar-hi esport de forma individual i col·lectiva).

Cal facilitar la subsistència de l'associacionisme i dels clubs esportius més petits, generalment sense patrimoni propi, per a accedir a la pràctica de l'esport. S'ha d'abaratir l'accés a les instal·lacions, flexibilitzar el seu ús i continuar apostant per fer noves instal·lacions. En aquest sentit, també hi juga un paper molt gran la utilització de les instal·lacions de les escoles fora de l'horari lectiu, obrint-ne l'ús a tota la ciutadania, amb l'acord, és clar, de les AMPA.

Per això, des de la CUP apostem per:

1. **Impulsar l'esport base i incorporar la figura de l'observador esportiu** per tal de treballar conjuntament amb infants i joves les pràctiques que promouen els valors de l'equip, la complicitat, l'esforç i tots aquells que converteixen l'esport en un espai d'enriquiment col·lectiu.
2. **Dotar Reus dels equipaments esportius necessaris** per tal que les iniciatives esportives privades no generin exclusió social en la pràctica esportiva. Només compartint equipament i pràctica esportiva infants i joves aprendran a conèixer-se i relacionar-se en un àmbit altament cohesionador.
3. **Oferir suport, recursos i ajudes a les entitats de lleure que mantenen les estructures de voluntariat.** Els caus, esplais, casals de joves i altres entitats de lleure de caire laic, són exemple de socialització col·lectiva basada en l'entrega de temps de lleure a espais allunyats del consum i del control social. El suport a aquestes entitats i els seus monitors ha de poder ser prioritari en un moment en què el compromís social es desvalora.

4. **Ampliar les instal·lacions esportives municipals per tal que aquestes no estiguin només en mans privades.** A Reus cal una piscina municipal coberta, més gimnasos públics i més poliesportius lleugers.

5. **Retornar la gestió dels espais a les persones i associacions que en fan ús,** ajudant-los en el seu manteniment i vigilància si s'escau. La burocràcia és poc elàstica i no permet el marge d'acció que dóna la coneixença entre les persones o entitats.

6. **Recuperar els jocs tradicionals,** més enllà dels esports actuals, alguns d'ells competitius, la nostra societat ha desenvolupat molts jocs que fomenten la cohesió de la ciutadania i funcionen, al mateix temps, com a punt de trobada.

8. MOBILITZACIÓ

Com ja hem comentat, el que heu llegit fins aquí és un document fruit d'un procés participatiu, en el qual la CUP ha intentat involucrar el màxim de persones, entitats i organitzacions de la ciutat per tal de fer un programa electoral que respongui a les necessitats actuals de Reus i, alhora, posi les bases per a iniciar un procés de transformació de la ciutat i del Consistori.

Això no obstant, les nostres limitacions de recursos econòmics i de voluntaris i voluntàries no ens han permès la possibilitat de realitzar un procés que pogués arribar a més gent. Tanmateix, creiem que el resultat d'aquest procés ha significat la creació d'un precedent en la política municipal d'aquesta ciutat que ja no té volta enrere.

I en aquesta línia hem continuat, continuem i continuarem d'ara endavant. Des de la CUP no ens conformem amb tenir el teu vot. Volem que hi participis, que et facis teu el projecte de la CUP. Volem que ens ajudis a crear la Unitat Popular. Volem que ens ajudis a construir un poder popular que, des de les assemblees i les entitats de la ciutat, utilitzi la CUP com el seu portaveu a l'Ajuntament.

No en tenim prou amb que en un dia dipositis el teu vot en una urna i te'n tornis cap a casa. Per tal de dur endavant un projecte com el de la CUP necessitem que la teva col·laboració, que el teu suport, sigui diari. I per això hem treballat, treballem i treballarem, per a crear el màxim possible d'instruments diferents perquè tothom, independentment de la seva disponibilitat, les seves habilitats i la seva voluntat, pugui ser partícip d'aquest projecte de transformació social.

En aquest sentit, et convidem a visitar el nostre web, <http://reus.cup.cat>, i el nostre bloc de campanya, <http://reus2011.cat>. Allí trobaràs diferents formes de participar en el projecte de la candidatura. També pots participar-hi a través de les xarxes socials Twitter i Facebook. I també a la xarxa, fent difusió dels vídeos que hi ha hostatjats a YouTube. I, per últim, fent difusió de la candidatura a tots els espais de la xarxa.

Presencialment, pots participar a les nostres assemblees. Cada divendres, a les 8 del vespre, al Casal Despertaferro (C/ Martí Napolità, 7). Pots participar del Batalló Electoral, el grup de voluntaris i voluntàries per ajudar a donar a conèixer la CUP durant la campanya electoral. Pots fer d'apoderat o apoderada i d'interventor o interventora la pròpia jornada de votació.

Pots fer una aportació econòmica per a finançar el projecte de la Candidatura d'Unitat Popular. La CUP és un projecte autogestionat i compta amb uns recursos econòmics molt limitats, que bàsicament provenen de les mateixes activitats que organitzem.

Pots ajudar-nos a obrir i tancar el nostre local de campanya electoral. Durant unes setmanes disposarem d'un local per a poder donar a conèixer la nostra candidatura i les nostres propostes a la ciutadania.

Pots ajudar-nos penjant cartells, escrivint cartes al diari, explicant el projecte de la CUP als teus familiars i amistats, enllaçant el teu bloc amb el nostre, aportant-nos informació sobre qüestions que et preocupin de la ciutat i que creguis que la CUP pot resoldre... Hi ha mil i una formes possibles de col·laborar amb nosaltres. Només cal que ens facis arribar la teva voluntat de fer un pas endavant i posar-nos a treballar entre tots i totes.

El document que teniu a les vostres mans no és una recepta màgica, no és una «bíblia» o un tractat universal o dogmàtic. És, simplement, un document que plasma totes aquelles accions que podem dur a terme per a millorar la nostra ciutat i posar les bases d'un procés alternatiu i de transformació de la ciutat i de l'Ajuntament. Ajuda'ns a treballar-lo, dóna'ns més idees, fes-nos més propostes!

La teva participació és imprescindible! Vota i participa!